

ΕΤΟΣ 70όν

27 Νοεμβρίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 48 (3626)

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός σέ ὅλες του τίς ὁμιλίες διερμηνεύει τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Δέν ἀπευθύνεται στό κοινό πού ἔχει ἀπέναντί του μέσω μιᾶς ἀπλῆς ἀνακεφαλαίωσης τοῦ Νόμου, ἀλλά ἀντιθέτως τόν ἐρμηνεύει καί τόν ἐμπλουτίζει, δίνοντας ἔτσι τό βαθύτερο νόημά του, ὥστε ὁ ἀκροατής νά εἶναι σέ θέση νά κατανοήσει τό οὐσιαστικό περιεχόμενο τῆς διδασκαλίας του. Πολλές φορές οἱ Φαρισαῖοι, μέ μιά στάση αὐτοαναφορικότητας καί ἐπίδειξης γνώσεων ἐξαιτίας τῆς προσκόλλησής τους στόν Νόμο, ἐπιχείρησαν νά τόν ὑπονομεύσουν, προκειμένου νά ἔχουν ἀφορμή νά τόν κατηγορήσουν.

Πῶς, ὅμως, εἶναι δυνατόν νά μήν γνωρίζει τόν Νόμο ὁ ἴδιος ὁ νομοθέτης καί νομοδότης; Σέ ὅλες τίς μεθοδικές καί ὑπουλες προσπάθειες τῶν Φαρισαίων ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἀπαντοῦσε μέ αὐστηρότητα, ἀναλύοντας ταυτόχρονα μέ παραδείγματα καί παραλληλισμούς τό θεῖο θέλημα, ὥστε νά μαλακώσει τή σκληροκαρδία τους καί νά γίνουν οἱ ἴδιοι, αὐτό πού στή σημερινή ἐποχή ἀκούγεται σχεδόν παντοῦ, καί ἰδιαίτερα ἀπό τή νεολαία, «πιό ἀνοιχτοί». Πιό ἀνοιχτοί μέν, ἀλλά ὄχι ἐκθετοί καί ἀπροστάτευτοι σέ κάθε νέα ἐμπειρία.

Ἡ αἰώνια ζωή

Ἕνας νεανίσκος ρώτησε τόν Ἰησοῦ Χριστό: «Τί ἀγαθόν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;». Ὁ Κύριος δέν τόν ἀγνόησε, ἀλλά τοῦ πρότεινε τό αὐτονόητο, δηλαδή τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν. Περιορίστηκε μάλιστα σέ μερικές ἀπό αὐτές, πού ἀφοροῦν στήν ἀνθρώπινη σχέση καί ἐπαφή, καταλήγοντας στό: «Ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου ὡς σεαυτόν». Τόν προέτρεψε δηλαδή νά ἀγαπήσει τό πρόσωπο τοῦ ἄλλου, τοῦ διαφορετικοῦ, ὅπως τόν ἑαυτό του, χωρίς περιορισμούς καί προϋποθέσεις, ἀλλά γιά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη´ 18-27)

Τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰμὴ εἶς, ὁ Θεός. Τὰς ἐντολάς οἶδας· Μὴ μοιχεύσης· μὴ φονεύσης· μὴ κλέψης· μὴ ψευδομαρτυρήσης· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ακούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἐν σοὶ λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἴδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε· πῶς δύσκολός οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ! Εὐκόπωτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ραφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

αὐτὸ ἀκριβῶς πού ὁ ἴδιος εἶναι· νά καλλιεργήσει τὴν ἐνσυναίσθηση, ὥστε νά γνωρίσει, νά νιώσει καὶ νά ἀγαπήσει τὸν πλησίον, ὅπως ἀγαπᾷ καὶ φροντίζει τὸν ἴδιο του τόν ἑαυτό.

Ὁ ἔφηβος ὅμως, σέ μιὰ ἐκδήλωση ὑπερβολῆς, δικαιολογημένη λόγῳ τοῦ νεαροῦ τῆς ἡλικίας, ἤθελε κάτι ἀκόμη παραπάνω γιὰ νά μπορέσει νά ἔχει θέση στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ρωτᾷ λοιπόν: «Τί ἔτι ὑστερῶ;». Εἰσέρχεται ὅμως ἔτσι, ἄθελά του καὶ ἐν ἀγνοίᾳ του, σέ κατάσταση ἀνταγωνισμοῦ. Διακρίνοντας ἓνα πνεῦμα ὑπερηφάνειας, ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἀντιμετωπίζει τὸν νεαρό ὄχι πλέον σάν μικρὸ παιδί, ἀλλὰ ὡς ἓνα ὑπεύθυνο ἄτομο πού ἐτοιμάζεται νά ἀνοίξει τὰ φτερά του στὴ ζωὴ καὶ νά χαράξει τὴ δική του πορεία. Τὸν φέρνει ἀντιμέτωπο μὲ τὴν πραγματικότητα καὶ τοῦ ζητᾷ νά πωλήσει τὰ ὑπάρχοντά του καὶ νά τὸν ἀκολουθήσει. Νά ἀποχωριστεῖ δηλαδὴ τὴ γεμάτη ἀνέσεις ζωὴ του, νά ξεβολευτεῖ, νά ὑπερβεῖ τὸν ἑαυτό του καὶ νά δεῖ τὸν ἀδελφὸ του, τὸν πλησίον του, ἀκολουθώντας τὸν Κύριο. Δέν λέει κάτι καινούργιο, ἀλλὰ ἀναδιατυπώνει τὴν κλήση γιὰ ἄρση τοῦ προσωπικοῦ του σταυροῦ.

**ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ**

www.apostoliki-diakonia.com.gr

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, κάποιος ἄρχοντας ρώτησε τόν Ἰησοῦ καί τοῦ εἶπε: Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί πρέπει νά κάνω γιά νά κληρονομήσω αἰώνια ζωή; Καί ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε: Γιατί μέ ὀνομάζεις ἀγαθό; Κανείς δέν εἶναι ἀγαθός, παρά μόνον ἕνας, ὁ Θεός. Τίς ἐντολές τίς ξέρεις: «μή μοιχεύσεις, μή φονεύσεις, μήν κλέψεις, μήν ψευδομαρτυρήσεις, νά τιμᾷς τόν πατέρα σου καί τή μητέρα σου». Καί αὐτός εἶπε: Ὅλα αὐτά τά τήρησα ἀπό τή νεανική μου ἡλικία. Ὅταν τά ἄκουσε αὐτά ὁ Ἰησοῦς, τοῦ εἶπε: Ἀκόμη ἕνα σοῦ λείπει· πώλησε ὅλα ὅσα ἔχεις καί μοίρασέ τα στούς πτωχοῦς, καί ἔτσι θά ἀποκτήσεις θησαυρό στόν οὐρανό, καί ἔλα νά μέ ἀκολουθήσεις. Αὐτός, μόλις ἄκουσε αὐτά, στενοχωρήθηκε, γιατί ἦταν πολύ πλούσιος. Ὅταν τόν εἶδε ὁ Ἰησοῦς πού στενοχωρήθηκε, εἶπε: Πόσο δύσκολο εἶναι νά εἰσέλθουν στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ ὅσοι ἔχουν χρήματα! Πράγματι, εἶναι εὐκολότερο μία καμήλα νά περάσει ἀπό τήν τρύπα μιᾶς βελόνας παρά ἕνας πλούσιος νά μπεῖ στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὅσοι τά ἄκουσαν, εἶπαν: Καί ποιός μπορεῖ λοιπόν νά σωθεῖ; Αὐτός εἶπε: Ἐκεῖνα πού εἶναι ἀδύνατα γιά τούς ἀνθρώπους εἶναι δυνατά γιά τόν Θεό.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ

Ὁ Θεός δέν ζητάει τήν ἀπόλυτη κυριαρχία στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά τήν προτεραιότητα. Ὅταν στήν καρδιά φωλιάζει ἡ ἀσθένεια τοῦ πλοῦτου, τότε εἶναι δύσκολο νά βρεθεῖ σέ αὐτή χώρος γιά τόν συνάνθρωπο. «Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καί μαμωνᾷ». Αὐτό ἀκριβῶς ζητάει ὁ Θεός ἀπό τόν ἄνθρωπο: ὄχι τή λιτότητα, ἀλλά τή λογική διαχείριση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν. Νά ξεφύγει ἀπό τόν ἑαυτό του καί νά συναντήσει τόν διπλανό του. Νά ἀπεγκλωβιστεῖ, νά ἀπελευθερωθεῖ ἀπό αὐτά πού τόν κρατοῦν δεσμευμένο στόν μικρόκοσμό του, ὥστε νά δεῖ στά μάτια καί νά ἀναγνωρίσει, νά γνωρίσει δηλαδή ξανά τόν πλησίον του, τόν διαφορετικό ἀπό αὐτόν, μέ ὅλες τίς ἀδυναμίες καί τά ἐλαττώματα πού ἔχουν ἀμφότεροι. Νά τόν περιβάλλει μέ ἀγάπη καί νά τόν φροντίσει ὅπως ὁ καλός Σαμαρεῖτης. Νά τόν περιθάψει κατά τό «ξένος ἤμην καί συνηγάγετέ με», τοποθετώντας τόν ὅποιονδήποτε στή θέση τοῦ ξένου, διότι καί ὁ ἴδιος εἶναι «ὁ ξένος» γιά τόν ἄλλον.

Στό πρόσωπο τοῦ πλησίον βλέπουμε τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Ὅ,τι κάνομε στόν διπλανό μας, τό πράττουμε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ στήν ἴδια του τήν εἰκόνα. «Εἶδες τόν ἀδελφόν σου; Εἶδες Κύριον τόν Θεόν σου», μαθαίνουμε ἀπό τήν πατερική διδασκαλία. Ἔτσι ὁ καθένας μας ὁδηγεῖται σταδιακά στή συνάντηση, στή συγχώρηση, στή συμπόρευση πρὸς τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιμ. Ἄ. Ἀ.

27 Νοεμβρίου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΓ΄ ΛΟΥΚΑ

Ίακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 421). Δαμασκηνοῦ μητροπ. τοῦ καί Στουδίτου.
Ἦχος: βαρύς – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 14-22 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 18-27.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 4 Δεκεμβρίου, Γ΄ Λουκά.

Ἀπόστολος: Γαλ. γ΄ 23 - δ΄ 5 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ΄ 10-17.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ

*περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας
Νέα Ἔκδοσις*

*Ἀγιολογικῶς Συμπληρωμένη
(Σχῆμα 21x29, σελ. 752)*

Ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προέβη στήν νέα ἔκδοση (ἀγιολογικῶς συμπληρωμένη) τοῦ Μεγάλου Ὁρολογίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Ἐξ ὅλων τῶν λειτουργικῶν βιβλίων τό Ὁρολόγιο, ἔχει πάντοτε μία ἰδιαίτερη ἐπικαιρότητα γιά τά διαλαμβανόμενα κείμενα πού ὑπάρχουν σέ αὐτό, τοῦ Ἐσπερινοῦ καί τοῦ Ὁρθρου, καί γιά τὴν πληθώρα τῶν Ἀπολυτικίων καί Κοντακίων, μέ τά ὅποια διαναθίζονται ὅλες οἱ κινήτες καί ἀκίνητες ἐορτές ὁλόκληρου τοῦ ἐνιαυτοῦ. Γι' αὐτό ἀποτελεῖ πολύτιμον βοήθημα γιά ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς.

RAYMOND JANIN

ΝΑΟΙ, ΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΗ ΙΔΡΥΜΑΤΑ τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως, τόμοι Α΄ – Β΄

(Α΄ ἔκδ., τόμ. Α΄, σχῆμα 21x29, σελ. 528 καί
τόμ. Β΄, σχῆμα 21x29, σελ. 512)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆ Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθνήτης: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr